

Trihs deenas

is ta

dseefmineeka Gellerta dsihwes.

Tartu Riikliku Ühko
Raamatukogu

~~166508~~

Dauks stahsts,

Eatweefcheem par mahzibu apgahdahts

no

P. Seewald.

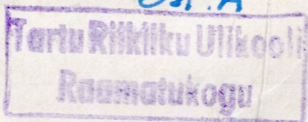
„Gribbam mehs arri labbu no Deewa
dabbuht, bet to launu neʒaemt?“
Siaba gr. 2, 10.

Telgawâ, 1862.

Dabbujams pee grahmatu = pahrdeweja Lucas.
(Swan Nochliz.)

Von der Censur genehmigt. Riga, am 10. Sept. 1862.

est. A

33478

1.

Masâ istabinâ ta „Mella debta“ Leipzigâ feh-
 deya kahdu deen' (bij ap to laifu, kad wehl fey-
 tinu = gaddu = farksh dauſijahs) wihrs pee rakstama-
 galda un atſpeeda galwu us rohfu. Winna is-
 ſkatta bij behdiga, winna meefa wahja. Balta
 bohwillas naſts = mizze apſlahja galwu un ziz-
 fattuhna ſwahrfi wahjo meefu. Iſtabâ warreja
 tuhdaſ redſeht, fa ta mahzita wihra dſihwoſlis bij,
 jo garx feenahm bij plaukti, us furreem vindâs
 daudſ grahmatas ſtabweja, no wiſſleelafahs ſortes
 lihds tai maſafajai. Us galda bij tif maſ grahma-
 tas un ſtarp ſchahm bihbele, pee furreas bij
 redſams, fa tas, fa preeſchâ ta uſſiſta gulleja,
 allajchin tannî laſſija. Uſſiſta bij Gjaba grahma-
 tas ohira nodakka, un pee deſmitahs perſchas, faſ-
 tà ſkann: „Gribbam mehſ arri labbu no
 Deewa dabbut, bet to launu neſa-
 æemt?“ — bij ſihme, un ta weeta bij peeſtribketa.

Winna azzis ffattijahs us lappu, fas winna preeffchâ gulleja. Ta bij ar perffchahm aprakftita, furras tas pahrlaffija; pa brihffcham tas nehma ffalwu, isfftrihffēja fahdu wahrdu un pahrrakftija tam zittu wirffû, uslifka wehl fahdu punktiti us i jeb peelifka fahdu laffiffchyanas=ffihmi, famehr tam bij pa prahtam.

Schis wihrs bij Krieffchjahnis Fûrchtegott Gellerts, un tahs perffchas, furras tas, mud= dinahts no peeminnetahs weetas Sjaba grahmata patlabban bij ffadohmajis, bij ta jauka dseefma: „Zif daschas labbas stundinas“ u. t. j. pr. *)

Gellertam gahja, fâ dascham zittam gohdigam zilweku=behrnam — winna eenahffchyanas, fas jau tâ ne wiffai leelas bij, fahfa daudsreij mafumâ eet. Justi taggad bij tâ, fa taiffnibu fakkohht: ir ne weena grafcha winna fabbatâ nebij. Waffar' wehl winnam bij 30 dahldexi ffannâ, zeetâ naudâ, un tee bij preeffch mallas=eepirffchyanas usglabbati bi=

---

*) Skatt. „Saunâ dseefmu gr.“ 347 lapp. p. No. 447, fur fchi dseefma (Ratweeffchu wallodâ no wezza Stendera pahrtulkota) ffahw.

jufchi, jo abrà bij negants aufstums; fíltá krahfús
 tapeh3 dubbulta labbdarrifchana un — winna
 malkas=krahjums bij ja dauds preefch astonahm
 deenahm, kad labbi gabja. Refahdas eenemfcha-
 nas nebij. Tas nebij patihfama leeta, un flim-
 migajam wihram, kas jau tà weegli falla, bij itt
 gæuhiti ap firdi, kad tas dohmaja, ka winna mal-
 fai drihs buhfchoht beigas. Tapeh3 nu arri ifta-
 ba itt aufsta bij un pee lohgeem fahfa leddus-
 puķķes rahditees, puķķes, kas bes fmarfchas un
 pehrwes buhdamas ir zittu nepatiffchanu darra
 tam, pee fa tahs aug. Bet Gellerts mehdja, kad
 tas ruhpu=eenaidneeks ar eerohfcheem winna mee-
 rigam prahtam wirfũ mahzahs, zittu eerohzi fa-
 twehrt, kas katru reis' eenaidneeku fitta un wiffur
 fitt, t. i. to fohbenu ta garra, kas irr tas Dee-
 wa wahrds. Tà tas arri bij fhinnĩ rihtã peh3
 Deewa wahrda kehriis, un justi to weetũ Sjaba
 grahmatã usfittis un ar usmannigu, deewabihjigu
 firdi laffijis. Tas fwehts wahrds bij winna
 deewabihjigã firdi dsiiki eespeedees, un pilns no
 tahm dohmahm, fo tam, tà us winna dsihwi
 paffejoht, ta fwehta grahmata padarrija, tas us-

rafstija to brangu dseeſmu, kas ta ſwehta wahrda atbalſs bij un winna ſirds-juſchanas.

Beidsoht tas nolikka ſpalwu, atſpeeda atkal galwu us rohku un ſazzija pee ſewis: „Nè, naw pateefi noſchehoſchana to trihsdesmit dahlderu, kas manni behdigu padarrija! Kungs, Tu to wiſslabbafi ſinni, kas Tu mannâ dwehſelè ſkatti; parahdijahs tif manna neſpehziha. — Sinnams — tizzibas truhkums. Ak, peedohdi, Kungs! Nedſi, es tizzu, bet eestiprini Tu mannu wahju tizzibu!“

Schinnî azzumirkli klaweja pee durwehm, un bes Gellerta „eefſchâ!“ nogaidiſchanas, eenahza maſs, refus wihrs un apſweizinaja ſirſnigi Gellertu, kas tam ar teem wahrdeem: „Labbriht, mihtlais daktera kungs!“ wahjo rohku prettim turreja.

Masais, lohti lunkanais wihrs ſatwehra rohku, krattija to ſirſnigi, atbildeja us to apſweizinaſchanu, nolikka tad zeppuri un ſpeeſi, rihweja ſawas rohkas un iſſauza: „Uh, zif auſſts pee Gums irr, mihtlais profeſſora kungs! Tas ne-eet pee Juhſu wahjas weſſelibas! Gums waijag wai rak ſiltuma! Leezeet jel malku eenest! Woi Juhſ-

gribbeet pawiffam sewi fchinû aufstumâ famai-
 taht?" Gellerts fmaidija behdigi un fazzija:
 „Manna malfa eet us beigabm, tè nu waijag
 taupiht.“ „J, Zuhſ taf ne=effeet fibftuls!“ is-
 fauza dacters. „Zad Zums waijag pirft!“ Wehl
 behdigaf, bet arri faunigi, tohſtijahs Gellerts:
 „Jr manna nauda irr pawiffam isſiffufe — bet —
 effeet meerigi, es— gribbu— gahdaht!“ Dacters,
 fas nefad ilgi us weenu lectu ween warreja doh-
 maht, palobzijahs pahz galdu un fazzija praſſi-
 dams: „Jauna dſeeſma?“ — Gellerts to apſti-
 prinaja paſlannidamees. Bet warreja redſeht, fa
 tas faunejahs, fa dacters tahs perſchas bij laſſijis.

Schis nehma tubdal to lappu, gabja pee loh-
 ga, un — tahs leddus=pukkes redſedams, tas
 isſauza: „Bateefi, leddus=pukkes! Nè, tas ne-
 eet!“ Zad tas laſſija tahs perſchas, kamehr Gel-
 lerts paſemmigi us ſemmi ſkattijahs. Behz kahda
 brihſcha isſauza dacters: „Pahrleeku brangi! Zif
 firſnigi! Itt kriſtigi un deewabihjigi! Mihłais
 profeffora fungs, to es nemſchu ſew lihds un no-
 rakſtiſchu. Riht' es to atfal atneſſiſchu. To wai-
 jag mannai mihłai gaſpaſchai, fas Zuhſ tif firſ-

nigi gohda, tuhda! laffih! Es sinu, Zuh ne-
buhfeet prettineeks!" — Bes ka tas buhtu Gel-
lerta atbildu nogaidijis, tas to eebahsa kabbatâ,
peegahja tad pee professora, us kuxra gihmja fa-
prohtami bij laffams, ka daktera wiffa darrifcha-
na ar to dseefmu tam itt nebuht pa prahtam ne-
bij, apraudsija dsihwibas-dsihsflas puffteschamu un
fazija: „Wifs pa wezzam! Ta sehdeschana irr
Zums nelaima, Zums waijadsetu sirgeli turreht!
Zah! Tas Zuhfu weffelibai buhtu derrigs! Zums
waijag kahdu pirkt! Woi Zuh dsirdeet?!"

Gellerts smaidija. „Jau atkal pirkt!" fazija
wifsch. „Woi Zums naw wehl kahdas tahdas
lehlas rezeples padohmâ? Tahs derretu ihpaschi
taggad ihstajâ laikâ!"

„Un ugguns waijag krahfnê!" isfauza schigli
dakters. „Un kad tas beidsamais malkas-gabba-
linfch tohp fadedsinachts. Es appafschâ apstelle-
schu! Nu ar Deewu, mihtakais professora kungs!
Es Zuh Deewam pawehlu!"

Schuh wahrdu runnajohht tas bij zeppuri un
speeki fatwehris, paklannijahs un bij ahrâ, pirms
Gellerts warreja uszeltees, to pawaddiht.

Gellerts atkal behdigi ſmaidija.

„Uſtizzigs, labs, freetus wihrs,“ ſazzija tas pats pee ſewis; bet — kad es gribbetu isdarriht, ſo tas wiſſu pawehl, tad man waijadsetu pahr naudas=kapitaleem warreht waldihht, fà wezzajam Neidhartam pee tirgus=platscha.“

Œhi wahrda iſteikſchana pahrwehrtu winna dohmas. Winna behdiga iſfkatta noſudda, un bij redſams, fa preeziga zerriba tam raddahs. Tas peegahja pee lohga un pahrdohmaja par tam, nedſirdedams to trohkſni krahnê, ſas zaur maſkas=eeliſchana bij zehlees, ſo dafters bij pawehlejis.

Œas ar Gellerta beidsamo naudu, teem 30 dahl=dereem bij notizzis, ſo tas preekſch ſchahs ſeemas maſkas=eepirkſchanas bij taupijis, waijag man ſtabſtiht. Tif wakkar' wehl tee bij preekſch fa isdohti, ſas profeſſora gohdigu ſirdi tannî labbakajâ wiſſê iſrahdija, bet arri iſtabai ſiltumu warrbuht us garxu laifu atnehma.

2.

Œahdâ no tahm tahlakajahm un wezzakajahm Leipzigas eelahm, ſas zaur wiſſeem nemeera=lai-

feem itt neaistifta bij paliffufe, bij wezza, masa mahjina. Ta peederreja Reidhartam, weenam no teem baggatafeem wihreem pilssehtâ, bet arri turflaht weenam no teem sibstakajeem naudas=krabjejeem. Ta bij winna tehwa mahja bijufe. Tas to buhtu arri jau fenn pahrdewis, kad tas nebuhtu aprehkinajis, ka ta dauds wairaf eeneffoht, kad tas to isihrejoht, nekâ kad tas to eenemtu kapitalu us intressehm isdohtu. Tas pats nebij no sawahm jaunibas deenahm tannî dsihwojis, turprettim tas dsihwoja staltâ nammâ pee tirgus=platscha.

Breefsch ustureschanas un atjaunoschanas tahs wezzahs mahjinas tas neko neisdewa; tapeh3 nu ta arri us pagahsnehm bij. Gribda bij sapuise un isdruppufe, seenas mitlas un lohgu frustafohks turreja knappi blekkischus, furreem bij tahs swinna rahmôs eeliftas appatas pawiffam negaischas ruhthes faturreht. Jau gaddeem ta bij kahda nabbaga furpneeka samihlijai isihreta, kas, baggatafs pee behrneem fâ pee fundehm, behduun ruhpu=maifî ehda un knappi ihres=naudu warreja nopeluhht, ihpafchi laifâ, fur karsch ehdadamas=leetas neganti bij dabrgas padarrijis.

Ustizziga un gohdiga bij fchi famihlija un pa=teefi deewabihjiga. Tif ilgi, famehr tehws war=reja strahdaht, gahja wehl tà pufslibds; bet pagahjufchâ waffarâ tas bij gruhiti faflimmis un newarreja pee tahdas pohsta dshwes, nemaf is=weffekatees un pee spehkeem tapt, un tapehz tas arri lohti maf nopelnija.

Tad nu bij nabbadsiba un pohsts itt leels, un ubbagohht dewahs behrni tif tad, fad trubkuus teem mahftin wirfû mahzahs. Zhres=naudas par=radz jau bij 30 dahldexi, un ar breefmahm doh=maja tee nabbadfini us tam, fa zeetsirdigais Meid=harts tadeht teem wehl leelafu pohstu buhshoht padarriht. — Us faweem zetta=galleem bij ta nab=baga feewa to pehz apschehlofchanas luhgufe, bet ar fihweem wahrdeem, ar gruhthalm draudescha=nahm ta bij atraidita tappufe. Tif beidsama wee=rendel=gadda beigâs bij zeetsirdigais wihrs to ar teem ihfeem wahrdeem atstahjis, fa, fad tsche=tru neddeku laifâ ta nauda netapshoht ais=maffata, tas buhshoht tohs no mahjas list ahrâ isfweest. Tas bij wihrs, fas arri to warreja is=darriht.

Ismissuse bij nabbaga seewa mahjâs pahrnah-
fufe, un ta stabstischana par scho notiffumu pa-
darrija, fa wiernas wihrs no jauna fassimma un
no ta laika firga. Kas warretu mahtes un meitu
nopubshchanahs un affaras skaitiht? — Un ar-
weenu flabtaf nahza ta breefmiga deena, fur tas
leelafais fliftums us wiinneem gaidija. Bij seema
atnabhufe. Aufsts wehjsch pubta zaur wezzajeem
lohgeem tumshajâ miklajâ istabâ, fur tas breef-
miqafais pohsts bij. Tur gulleja fliftâ gultâ fir-
guls tehws, us fa bahla gihmja tâ salkoht nahwe
bij redsama; tur stahweja un tuppeja feschî masi
behrnini ap aufstu frahsni, faldami, baddu
zeesdami, raudadami. — Mahtes-firds, woi tu to
paneffi?

Rohkas lausdama stahweja ta nabbadse. Tai
nebij wairs affaru. Tè apgreesahs flimmais gul-
tâ un fazzija, ar wahju nogurruschu balsu: „Kad
arri wirs semmes naw wairs schelastibas, aug-
schâ irr, pee ta Kunga, kas irr fazzijis: „Bee-
fauz manni behdu-laitâ, tad Es tewi gribbu
israut, un tew buhs Manni gohdaht.“ Nahz,
dahrga seewa, nahzeet mihtee behrni, mehsh

gribbam Deewu luhgt, un Wiafch muhs ne-
atftahs."

Stipri fagrahbta no flimma tizzibas pilnajeem
wahrdeem, feewa pakritta us faweem zetta-galleem
un behrnini darrija to pafchu. Slimmais fazeh-
lahs, falikka rohkas, ftattijahs tizzibas pilus us
augfchu un luhdſa fkanxi, no firdeſdibbena, pree-
zigs ſawâ tizzibâ, Deewu.

Un kad tas „Amen!“ bij fazzijis, teem bij ap
firde, itt kâ buhtu Tas, ſas to atgahdinaſchanas,
apfohliſchanas un usmuddinaſchanas wahrdu run-
nais, „Ja un Amen!“ pee winnu deewaluhg-
ſchanas fazzijis, un pakauſchanahs us Deewu pee-
pildija winnu firdeſ, ſas jaunai zerribai tâ ſaf-
loht wahrtus atdarrija. Mahte un tee diwi wez-
zakee behrni nehma furwus, gribbedami us wahr-
teem eet, fur buhwmanni pee ſahdas jaunus
mahjas bakkeem ſtrahdaja un nabbageem nemehdſa
leeht, kad tee maſas ſkaidas un ſkabbargas us-
zihrtigi uſlaſſija; tee trihs jaunakee iſgahja pehz
maifes pee ſchehlſirdigu zilweku durwehm, un jau-
nafais palikka pee flimma tehwa, tam palihgu
ſneegt, kad waijadſigs. Bij tahs deenas rihts,

fad wezzais Meidharts famu zeetfirdibu gribbeja israhdiht.

Debbes bij skaidrs un bes mahfomeem. Is tabka silluma spihdeja rihta=faule gaischi un spohschi us zeeti safalluscho semmi, un rihta=wehjisch puhta fa greesin greesdams zaur eelahm un — plahno, nabbaga apgehrbu to trihs, kas no-gahja, tahs skaidinas uslaffiht, pehz furrabm buhwmanneem nebij lustes lohžitees. Dee drebbeja no aufstuma, jo nefahda barriba tohs wehl nebij schodeen eespirdsinajuse.

Justi scho riht' bij gohdsirdigajam Gellertam ap duhschu itt fa faut kas to wilktin wilktu us flajumu. Zif aufsts arri schis rihts un zif labbdarridams tas siltums winna istabas schinnî rihtâ bij, tas newarreja schai eegribbeschanai prettinturretees, apwilka siltus swahrkus, nehma plattmallas zeppuri un Spaneeschu needru un gahja patlabban us teem wahrteem, furp arri to trihs nabbagu sohli gahja. Behrnimi fuhdsejahs mah-tei par to bahrgo wehju.

„Skreijeet eepreefsch,“ fazzija mah-te, „Zuhs jau sinneet to weetu, tad Zums taps silti.“

Behrniki fkehja nu weeglahm fahjahm turp, tà, fa mahte teem newarreja tif ahtri lihds iseet, jo firdehsti un behdas eet lehnám.

Un fad ta wahrtu preefshâ notappa un behrniki tai nebij preefsh azzim, tad usfritta wiffa, grubta behdu=nafta us nabbaga firidi un tabs asfaras, fas tai mahjâs hij trubfuschas, pluhda aumalahm is winnas azzim un tai waijadseja us afmini zellmallâ apsehstees, jo winnas fahjas to wairs neneffa.

Tà fehdeja tur ta nabbadse, fad Gellerts pa zellu gabja un to fluffi raudadamu feewu tur redseja fehdam, fas fawu gihmi preefshautâ paslehya un fawâs behdâs pehz teem nerandsija, fas pa zellu gabja.

Winnu eerandsidams tas apturreja fawus fohkus.

Gellerts pasinna behdas un nohti. Hainichenê, tehwa=mahjâ, fur, pee masahm eenahfshahanahm, trihs pazmit behrni lihds ar tehwu un mahti pee galda fehdeja, tee arri nebij wis retti weesi bijufchi, un winna pascha dsihwe arri sumaja par tam fo stahstiht, fâ nabbagam zaur pasauli jaspeeschahs, un fâ behdas fahp. Bet tas irr

wezza taiſuiba, fa nabbaga ſirdei irr wairaf apſchebloſchyanas un leelafa luſte uppurus doht, neſà baggata ſirdei; jo ta gribb atgahdinah, itt fà buhtu naudai ſpehſs fas par afmini darra un itt fà tè eefahftohs ta ſapraſchana no Beſtitaja wahrdeem, fa weens fameels weeglat zaur addataszaurumu eimoht, neſà weens baggatais debbefuwalſtibâ nahfoht.

Gellerts tè ſtahweja, apluhfoja raudadamo ſeeuwu un daſcha leeta tam eefritta prahtâ.

Gela bij itt tuffſcha ſchinnî auſtają rihtâ, bet gohdſirdiga Gellerta ſirdi ſtanneja tif bribniſchſigi; turflahht tam bij tif patihkami ſilti, fa tas jutta, tè tam waijagoht palihdſeht, fad tas tif fant fà warroht. Tas peegahja lehnam pee nabbadſes, uſliſta rohfu us winnas plezza un ſazſija, fà reiſ' tas Kungs pee Naines wahrteem us to dſilli apbehdinato mahti: „Seewa, neraudi!“ Seewa, fas ſawâs ſirdſjahpês bij wiſſu apfahrt ſewis aiſmirſuſe, uſtruhſahs pee ſchahs peedurſchanahs un tahda wahrda, un ſkattijahs ar affarainahm azzim us to wihru, fas winnas preeſſchâ ſtahweja; bet tahs bailes pahrgahja —

jo ſchis gihmis bij tif laipnigs, tif lihdszeetigs, tif ustizzigs, tif labs. Bet tas pohsts, tas ihstais dſitti juſtais, aiſflehdj ar dſeſſes-wahrteem ſirdi un mutti. Tas eewelkabs atpaffak pats fewi, jo ta ſinnaſchana, ka rettu pilla, ſirſniga apſchehloſchana atrohdama, apleef leddus-fahrtu ap ſirdi, kas tif grubti kuhst. Un ſchi nabhadſe bij jau zilwefu zeetſirdibu deesgan mahzijufes paſiht.

Tapeh3 ka ta kluffu zeeta, tas to luhdſa ar ſirdi kuſtinadameem wahrdeem tam uſtizzeh3, ta ka ir negribbedamai ſeewai bij tas wehl reiſ' ja-uſluhko. Un nu eeſakta tee dſeſſes-wahr3i atwehrtees, ta leddus-fahrtu kuſt. Tai liſkabs, itt ka tai buhtu ſchim wiſram, fo ta nemaſ nepaſuma, wiſs ja-ſakka, kas to ſpeeda. Ta jutta warrenu ſpehfu, kam newarreja prettinturretees, kas tai to pawehleja. Te attaiſijahs tas ſehgelis winnaſ luhpu, un ta iſſtabſtija ſawu pohſtu lihds ſchaj ſtundai un ka tai ſchẽ wiſſa ta naſta uſ dwehſeli krittufe un ka ta reiſ' atkal warrejufe raudaht, un nu tai effoht weeglak ap ſirdi, ta atkal warroht dwaſchu wilkt; bet kas teem ſchodeen wehl draudejoht, tas effoht tas zee-tafais. Un ta ſazzija winnam, fo Reidharts effoht

apnehmees darriht un wiffadâ wihsê arri buhschoht isdarriht, taveh; fa tai ne ahrtawa preefch mais nes ne-effoht, nefa preefch sahlehni preefch winnas nabbaga wihsa, nu fur tad wehl preefch atlihdsefchanas ta parrada no 30 dahldereem. „At,“ isfauza ta, pahremta no firdsfahpehm, „mans wihs beigfees tannî flimmibâ un manni behni un es baddâ! At, kad jau reis' wihs buhtu pahrgahjis, jo preefch mums irr tif kappâ glahbinfeh.“

„Tas Kung's wehl dshwo, kas zilweku firdis lohfa, fâ uhdens-strautus,“ atbildeja Gellerts, un tas wahrds fagrahba feewas dwehfeli pahrleeku. Ta uslehza, fâfampa winna rohku un isfauza: „Woi Jubs tizzeet, fa Winfeh mums palihdsehs?“

„Es to tizzu!“ atbildeja ar jo itiprafu balfu Gellerts; jo winna firdi bij ta Kunga spehks parahdijees; tas jau bij palihdshbu nodohmajis. Tam bij wiffa winna manta janodohd, bet tas us tam nedohmaja; winfeh nedohmaja us tam, fâ tam warretu eet, tif us tam tas dohmaja, palihdseht, isfamiffufchajohs glahbt. „Nahzeet mannim lihds us mannu mahjofli,“ fazzija winfeh,

„un Zums buhs redseht, fa tas Kungs wehl dsib-
wo, fas no nahwes glabj un no samaitaschanas.“

Un tas apgreesahs us mahjâs-eeſchanu.

„Alf kungs,“ isſauza nabbaga ſeewa, brihuifch-
ſigi eepreezinata, laujeet tif, fa es to manneem
behrinaem ſaffu!“ Un ta noſteidsahs turp, fur
behrni jau ſawus furwjus ar ſkaidahm bij pee-
pildijufchi, nahza tad atpaffak un gabja tam lihds,
fluſſu Deewu luhgdama un pilna zerribas.

Un fad tas preezigs ſirdi iſtabâ eegabja, tas
attaiſija ſawu pulti, isnehma to nandas-rulli,
eeliffa to ſeewas rohkâ un ſazzija: „Tè irr 30
dahlderi un us teem negull lahſti!“

Kad ſeewa no laimes, preekeem un pateizibas
pahraemta gribbeja us zeffeem friſt un winna
zeffa-gallus apfampft, tas to uszehla un ſazzija:
„Dohdeet tam Kungam pateizibu, fas Zuhfu dee-
waluhgſchanu irr paklauſijis un manni ſubtijis.
Winnu Zums buhs ſlaweht!“

„Bet,“ ſazzija tas tad wehl, „ne-eita agrak us
wezzo Reidhartu, pirms pulſſtens irr 11 apſittis.
Tad nu noneffect to naudū. Leezeet to labbi
wehrâ!“

Beidsobt aisgabja no laimes pahremta seewa,
newarredama heigt, pateizibas doht.

Bet Gellerts šalifka šawas rohkas un pateiza
tam Kungam, kas to par wehrtu bij turrejis,
Wanna šwehtu prahtu isdarriht. Winsch luhdša,
ka Tas Sawu šwehtibu dohtu, to leetu lihds
gallam iswest, fo tas bij apnehmees.

Un kad tas bij Deemu luhdšis, tas steidsahs us
wezzo Reidhartu, tapehž ka pulkstens nebij tablu
no 11.

Geskšigi šwehtigaks, zerribas pilnaks, negabja
Gellerts nefad zaur Leipzigas eelahm, kà šhinnī
rihtā. Tas atšinna to pilnu pateesību ta Pestitaja
wahrda: „Doht irr šwehtigak nekā nemt,“
un šwehta apšinnaschanahs to zillaja un neffa.

Tas peeklauweja pee wezza Reidharta durwehm
un eegabja us errigu, nelaišnigu eekšhâ=šauf=
šchanu istabā.

Wezzais mant'guhwis šahweja patlabban pee
galda un škaitija naudas=laudses. Pee ta warreja
weegli redseht, ka Gellerts tam bij nelaiškā atnah=
zis. Tas iswilka galda šchuhblahdi, eerauša nau=
du eekšhâ, aisstuhma un aisflehdša to zeeti un

gribbeja patlabban nelainnigâ wihsê fawam weefam fo praffiht, fad Gellerts tam laipnigi labbdeenu dewa un to ar fawahm ustizzigahm, fchodeen no eefchêigas fwehtibas fpihdedamahm azzim us-
luhfoja.

Schi isffatta aisdjinnâ wezza dufmas. Tas jutta, prett tahdu gohdatu un no wiffeem zeenâ turretu wihrn tas nedrihfstoht rupjis buht. Taz pehz winfch to praffija: „Kas man tif agri, un ihpafchi to gohdu fchahdas apmeklefchanas faitaifa?“ Tad tas luhdja profefforu, apmestees.

Gellerts, preezigs, fa dufmu-frunkas us wezza nelainniga gihmija gluddakas fahfa palift, apfeh-dahs un eefahfa, wezzajam us winna usruuna-fchanu neatbilledams, runnu ar teem wahrdeem: „No Zums, mihtais Reidharda fungs, es warru pateefi daudj labba mahzitees; jo tahds wihrs, fo tas Kungs irr tif baggati fwehtijis, fâ Zuh, to nedarritu neatstahs, fawu baggatibu tannî fwehtigakâ wihsê bruhêeht. Zuh gan pafth-
steet to leelu ffunfti, zitteem pateefi labbu darriht?“

Wezais Reidharts, fas warrbuht ar fawahm dohmahm pa puffei pee fawas naudas bij, fa-

pratta tomehr to futtekli ſchahdas uſtizzigi doh-
matas Gellerta praſſiſchanas, un weena balſ
winna ſirdi warrbuht us to ſazzija: „Woi tas
irr taiſniba, wezzais grehzineeks? Ko tu nu at-
bildeſi?“ —

Wezzais nobahla druſzin; atbilde iſſiffa us
winna mehles, tapehz fa ta buhtu melli bijuſchi,
un zittu tas tomehr neſinnaja atraſt; tapehz tas
ſajuzzis buhdams murdeja faut fo ſtarp ſohbeem,
fas tà ſkanneja, fà: „Al ja! — Jtt riſtigi! —
Sm! Sm!“

Woi Gellerts, fam arweenu ſiltat ap ſirdi tappa,
to nedſirdeja, neſapratta, jeb negribbeja ſapraſt? —
Jhſi ſatkoht, tas eeſahka no wiſſas ſirds par to
preeku un neisſakkamu ſwehtibu tahs labbdarri-
ſchanas runnaht. Tas jau bij nupat ſcho preeku
un ſcho ſwehtibu jo baggatigâ wiſſê ſajuttis; ta-
pehz arri nahza tee wahrdi tif ſirſuigi no winna
dwehſeles un teem bij tahds warrens ſpehks, fa
wezzais papreekſch ſawâ ſirdi ſahka drebbeht, tad
arweenu wairaf jutta, fa ſchee wahrdi winna
eekſchſigi ſaſildija, winna ſirdi pahrgrohſſija un
juſchanas winnâ mohdinaja, ſahdas nefad tam

firdi nebij bijufchas. Tas eedrohfchinaja atfal gohdſirdigo Gellertu, un arweenu dedſigafi, ſirdi ſagrabbdami tappa wiinna wahrdi un arweenu wairaf tee fuſtinaja ſkophuta ſirdi.

Batlabban noſitta pulſtens 11, un ar pulſtena ſitteenu tappa pee durwehm flauwehts un ta nabbaga ſeewa eenahza ar no preefa ſpibdedamu gihmi iſtabâ un uſliſſa Gellerta naudasrulli us galdu, ſazzidama: „Tè es Zums atneffu to naudu; bet nu atdohdeet man atfal to grabmatinu atpaffal, fo mans nabbaga, pee mirſchanas ſlimmais wihrs Zums us ſawas mirſchanasgultas irr rakſtijis, lai Zuhſ muhs taf neliftu no mahjas iſſweeft!“ Wezzais nobahla un wiinna rohfa drebbeja, fo tas newiſſoht pehz ta naudasrulta gribbeja iſſteept. Gellerta deht, fa ſirſnigi wahrdi tif dſiſſi bij wiinna dwehfeli ſagrabbuſchi, bij tee wahrdi tahs nelaimigahs ſeewas wezzajam par paſemmoſchannu, un ſpreedums pahz wiinnu, ſas tam taggad dubbulti nepatiſkams bij. Rauns un ſawa ſihſtuma noſchebloſchana tam mahzahs wirſû fâ tas to papreeſſch nemaj nebij ſimajis.

Beidsobt tas tif tahlu nehmas duhschu, fa tas pa wahrdam warreja teift: „Alf, tam buhtu — jel — ne tahda — nohte bijufe. Kà Zubs jel warreet tà runnaht? Tas jau nebij — tif flikti nemas — dohmahts! Tif draudeschana — wairaf nefas! — Bet — eita tif, Zubs redseet, fa — man — weefis irr!“

Bet scheem wahrdeem runnaeht bij winna fau-
sainee pirksti to nandas-rulli apkampuschy un swahr-
fu fahnu-kabbatâ eebahsuschy.

Gellerts bij winnu apshkojis un fatru dweh-
feles juschanu us winna gihmja laffijis. Gan-
drihs pats nemannidams tas fazzija pufsdikti:
„Irr 30 dahlderi un pee teem naw nefahdi lahsti
peelippuschy!“

Reidharts dsirdeja tohs wahrduß un tas jutta
nemeeru, schauschallas tam gahja negribboscham
zaur fauleem.

„Ja, ja,“ fazzija nabbaga seewa, „taggad Zubs
fakfeet, buhtu wehl laifa, tapehz fa Zubs fawas
zeetsirdibas dehl no scha laipniga, deewabihjiga
funga faunetees. Woi Zubs wehl finneet, fà
Zubs manni waffar', fur es pehz schehlastibas

gribbeju luhgt, bes fa Zuhš buhtu us manna luhgšchanu flaušijufchees, ar teem wahrdeem aisdsinneet: „„Wiffa Zuhšu pihstfeschana nelihds. Naudai, naudai waijag buht, zittadi es Zuhš isfweedischu ar wiffahm Zuhšu luppatahm us eelu bes wiffas schelastibas!““

„Woi Zuhš to wehl sinneet? Es Zuhš neesmu lahdejis, Reidharta funks; bet tas Deews, fas irr fazzijis: „„Swehtigi irr tee firds-schelig, jo teem buhs schelastibas dabubht,““ irr mannas behdas redsejis. Mehš nebijam jau 24 stundas nefo ehdufchi, un nu ar to flimmu us eelu isfweestem tapt — tas bij par dauds! „„Ar fahdu mehru juhš mehrojat, taps jumš atmehrohts!““ irr tas Kungs fazzijis. Kà man un teem mannejeem aw firdi bij, to Zuhš nejuhteet. Un fad es mahjâs pahrnahzu, luhdsamans deewabihjigais wihrs lihds ar mums Deewu, ir par Jums, Reidharta funks, fa Deews Zuhšu firdi pahrgrohsitu, to afminaino no Zuhšu fruhstim isnemtu un Jums mihsitu, scheligu dohtu! Behz tam es esmu lihds ar manneem behrneem isgabjuse, flaidas laffiht, tapehz fa mums schiini

ŝalmas-laikâ malkas naw, un tad irr tahs besgalligas behdas pahr manni nahfufchas un es warreju atfal reis' raudaht. Tâ manni atradda ŝhis labbais fungs un ŝchinkojo man tohs 30 dahlderus."

Gellerts tai bij par westi ar rohku mettis, lai ta jel par tam fluffu stahwoht.

„Ja," ŝazzija ta tahlaf, „nemetteet jel ar rohku, lai es fluffu stahwu, man waijag to teift, zittadi tas mannu ŝirdi apgreubtina."

Taggad ŝkattijahs Neidharts wiŝŝapfahrt un usluhkojo Gellertu, gribbedams to isdibbinah. ŝhis stahweja fâ apstulbis un ŝkattijahs us semmi.

„Af!" ŝazzija ŝeewa, „to es efnu gan redŝejuŝe, baggats tas fungs naw, bet baggats ŝchehlŝirdibâ; Deewa baggatafa ŝwehtiba lai nahf pahr wimmu!"

„Suhs to effeet darrijuŝchi?!" isŝauza wezŝais brihnodamees. Ta Kunga rohka to bij ŝagrabuŝe, ŝeewas ŝwehtifchana pahr Gellertu to ŝatreekuŝe. Zeeta ŝirds tappa mihsŝta, un tam bij ap ŝirdi, fâ wehl nefad. Tas peegahja pee pultes, isnehma papibrinu un eedewa to ŝeewai.

„Tè Jums irr Juhfu wihra grammatika, bet ir schè tee 30 dahlderi! Kohveet ar teem sawu flimmo un pirzeet maist preeksch saweem bebr-
neem. Juhfu parrads irr aismakfahs.“

Tas atgreesahs pee sawas grammatas, us-
schlihra to lappu, fur tas bij eerakstihst, un is-
dsehfa to ar ahtru, spehzigu spalwas-wilzeenu.

Tad tas peegahja pee Gellerta un fatwehra
eefustinahts winna rohfu.

„Teizamais wihrs,“ fazzija winsch, „Juhf war-
reet neween jaufti un firidi fagrahbdomi runnaht,
bet wehl jaukaf darriht. Deews to lai Jums at-
lihdi! Bet lai es warretu sawu netaisnibu zif ne-
zif islihdscht, webleet man to luhgshanu, fa
Juhf manni us to nabbaga famihliju pawaddeet.
Jums buhs manni no zittas puffes mahzitees
pasht!“

Seewa stahweja fa bildes-stabs. Beidscht rad-
dahs dschwiba tanni. Affaras pluhda is win-
nas azzim.

„Af, nu es gan redsu,“ isfauza ta, „fa dee-
waluhgshana dauds dauds eespehj, fad ta irr
firfniga! Af, Reidharta funks, peedohdeet man,

fa es fliftu no Jums esmu dohmajis! Deews lai
Juhš ſwehti! — Bet Juhš, „ſazzija ta us Gel-
lertu, „Juhš effect muhſu labbais engels, fo
Deews mums preefch glabbina ſubtijis; kà mehs
warretum Jums par wiſſu to pateizibu doht!“

Teē uszehlahš un cegabhja drihš tanni ſa-
gruūſchajâ nammâ, tannî iſtabâ, fur ſirdi ſatreeſ-
dams pohšts teem preefch azzim ſtahdijahš.

Bet kà ſaules=ſpohſchums pehž tumſchahm dee-
nahm patihfams, tã bij ſeewas ſtahſtiſchana ſlim-
majam wihram un behrneem. Wiſſi iſſteepa
preezigi ſawas rohſas prett ſaweem labbdarrita-
jeem un pateizibahm nebij galla. „Woi tu redſi
mihla ſeewa, tas Kungs irr muhš paſſauſijis!
Winfch lai irr ſlawehts!“ iſſauza ſlimmais.

No wezza Reidharta azzim pluhda affaras, tã
to aiſgrahba to nabbagu affaras. Gellerts run-
naja us ſlimmo eepreezinafchanas=wahrdus, ſas to
atſpirdſinaja un tam jaunu zerribu dewa. Tas
tam apſohlija ſawu draugu, dafteri, ſubtiht, un
Reidharts to apleezinaja.

Reidharts neapſtahjahš pee pirmahš labbdarri-
ſchanas. Tas dewa ſurpneeka dehlu pee ſaup-

manna mahzibâ un aismaffaja mahzibas=naudu un par teem zitteem behrneem floblas=naudu, gehrba tohs un atlada teem pawiffam ihres=naudu. Kurpneefs tappa weffels, fas tè eepreefch fin-nams jadarra, un Reidharts tam peepalihdseja, fa tam ammats us preefchu gabja. Wezzais bij no fcha laifa glufchi zits zilweks un palikka Gellerta draugs un gohdatajs lihds wianna dšhwibas=gallam.

Tà bij deenu preefch tam gabjis, un tà bij Gellerts fawus 30 dahlderus isdewis. Nabbagaks tas bij tappis, bet eefchfigi dauds baggataks, un fluffâ kambaritê tas dewa pateizibu Tam, fas wianna wahrduš un darbu tà bij fwehtijis.

Kad mafais refnais dafters no Gellerta iſtabas isgabja, faſtappa to mahjas falpone.

„Rahdi man jel profeffora funga malkas=frah-jumu,“ fazzija tas.

Meita to peewedda pee malkas noleefamahs weetas un fazzija: „Tè fchwaffas leetas, daftera fungs, kad drihs zitta nenah!“ — „Nefas ne-faiſch,“ atbildeja tas galwu frattidams, „tam waijag ſiltas iſtabas! Geleez kreetni malku!“ Tad

tas steidsahs us mahjahm, fawai mihtai gaspa-
schai preeku padarriht, gribbedams tai Gellerta
dseefnu doht laffihht; bet tif labbi tam nebij scho-
deen isdohtees.

Tif fo tas eegahja tannî eelâ fas us wiina
mahjokli nowedda, tam peenahza nabbaga feewa
flaht.

„Af, daktera funks,“ fazzija ta, „es luhdsu,
nahzeet jel ar mannim us mannu flimmo wihru,
professora Gellerta funks Zums buhs fazzijis, un
wezzais Reidharts to gribb, fa man Zuh's buhs
fautt! Ire uobte!“

„Jan atfal tas labbais Gellerts,“ fazzija dak-
ters pee fewis. „Kâ Zuh's to passhsteet?“ praf-
fija tas tad feewu.

Tê atdarrijahs pateizigai feewai firds, un ta
eesahfa stahstihht.

„Nahzeet tif lihdsî! Zuh's man to warreet eijohht
stahstihht,“ fazzija dakters; bet wairaf fâ weenreis
tas paliffa eelas widdû stahwoht un flausijahs
us feewas wahrdeem, fas wiina gohdigo firdi
dsilli fagrahba.

„Nu es sūnu, fur wiinna nauda irr paliffuse,“
isfauza tas, „un fapeh; tas tif nabbags irr, fà
pelle! Nu es to faprobtu, fapeh; tas aufstâ istabâ
fehð un newarr malku virst! Gohdigais zilweks,
Deews lai Tew to atlohne!“

Ar sirdsfahpehm tif taggad dsirdeja nabbaga
feewa, zil leels tas uppurs bij, fo Gellerts tai
bij neffis.

Bet fad ta par tam runnaja, isfauza dasters:
„Nefas nefaisch, gan tas atfal naudu un malku
dabbuhs. Tahdu zilweku mihtais Deews neat-
stahj! Tizzeet mannim!“

Tee eegahja tannî mahjinâ, dasters usraftija
to nohtigo un aistezzeja tad atfal probjam, ar-
weenu wehl wahrdohmadams par Gellerta jauku
darbu un wiinna pascha (Gellerta) nohti.

Kad tas pee fawahm durwehm nonahza, stab-
weja tur semneeka puiſis un turreja staltu, ap-
feglotu un eemautu sirgu ais pawaddas.

„Kas irr?“ praffija tas puiſi.

„N. fahdschas preekſchneeks“ — weenas no
tahm tuwakajahm fahdschahm pee Leipzigas —
„leef Juhs no Deewa puffes luhgt, tuhðal no-

nahft. Muhsu gaspascha irr leelâ nohtê. Af, daktera fungs, tee irr tif brangi laudis, un muhsu fungs irr gandrihs ismißis, tad Zuh's drihs nenonahzeet. Gffoht pawißam flikti!"

Dakters bij neween brangs, lohti uszihstigs dakters, bet arri zilweks ar to mihsstako, labbako firdi.

Mebij neko darriht; winna gaspaschai bij us to dseefmu jagaida. kamehr tas arpakkat nahza. Tas eetezzeja steigfchus nammâ, panehna ahdas tafchu ar daktera-leetahm, fazzija fawai gaspaschai wahri laipnigus wahrduß, issteidsahs tad ahra, pafneedsa kalpam tafchu, uslahpa fîrgam muggurâ un aistrifchoja probjam. Us leelzetta bij grehti pajah, jo Pruhfchu artillerija un daschadu regimentu saldati to gandrihs apflahja. Bet tomehr isdewahs dakteram, laifâ tannî weetâ notapt.

Staltas semneefu mahjas preefshâ tas peeturreja, tapehß fa kalps to par fawa funga mahju bij apfihmejis.

Kahds wihrs isnahza, fam behdas un bailes us gihmja bij redsamas. Behß kahdeem ar winnu

puſsdikti runnateem wahrdeem gahja tam dafters us mahjas augſchajo tabſchu paſſak.

Jau pehz ſtundas nonahja ſahdſchas=preeſchneeks ar dafteri ſemmê. Us daftera gihmja bij apmeerinaſchana redſama, un behdu un baike weetâ bij us ſahdſchas=preeſchneeka waiga preeks mannams.

Abbi eegahja kambarî, fur leels pulks augſtu Pruhſchu offizeeru patlabbn pee puſsdeenas=maltites apſehdahs.

Jr dafteram waijadſeja pee galda apmeſtees, fur ſahdſchas=preeſchneeks, ſau turklaht wirtſchapte bij, par apdeeneſchanu gahdaja.

Kas tee offizeeri bij, neſunnaja neweens. Tif bij redſams, ſa tee prett Weenu leelu gohdbihjaſchanu rahdija, bet ſas zittadi zaur ſawu ſarra-mundeeriku neisrahdija nefahdu augſtu ſahrtu. Tam waijadſeja lohti augſtam fungam buht, to jau warreja redſeht pee wiſſas wianna iſturreſchanahs; bet us gohdiga gihmja bij laipniba un lehnprahtiba redſama.

Dafters bij pahrleeku iſſalziſ un tas publejahs no wiſſeem ſpehkeem ehſchanâ, bes ſa tas buhtu us offizeeru runnu klaufijees, un ſahdſchas=preeſchneeks, ſas ar preekeem redſeja, ſa tam tif

labbi smeſſeja, padewa tam arween jaanus
fummosus.

„Zuhs gan effect no Leipzigas, daftera fungs,“
ſazzija tas augstais fungs, ſas bij dſirdejis ſa
ſahdschas=preekſchneeks to par. dafteri ſauza.

„Tà irr!“ atbildeja dafters, bes ſa tas buhtu
ehſchanâ ſew lizzees aiskaweht.

„Tad Zuhs gan arri paſihſteet to profeſſora
fungu Gellertu?“ praſſija tas fungs tahtlaſ.

Taggad nolikka dafters ſawu gappeli, uſluh-
foja praſſitaju, un tapeh3 ſa tas tam lohri pa-
tiffa, tas atbildeja: „Es eſnu wiinna dafters, un
warru ne wis leelidamees teift, wiinna draugs!“

„Tà?“ bij ta funga atbilde. „Man irr ſaz-
zihts, tas effoht ſlimmigs?“

„Deemſchehl tas gan tà irr,“ atbildeja dafters.
„Tam truhſt, ſà wiſſeem mahziteem, freetnas
peenahkamas iſtuſteſchanahs. Zhpafchi tam der-
retu leeti, ſad tas warretu jaht; tapeh3 es tam
arri eſnu teizis, lai tas ſahdu flepperi ſew no-
pehrfoht.“

„Un woi wiinſch to gribb?“ praſſija ſchis.

„Ta gribbeſchana jau gan irr,“ ſazzija dafters
tahtlaſ, „bet ta iſdarrifchana truhſt,“ un pee tam
tas rihtweja ſaprohtami ihſſchēi un rahdamo pirſtu.

„Un tad nabbags?“ praffija fungs.

„Kà pelle!“ fazzija dasters.

„Kad Zuh's wehleet, tad es Zums gribbu teift, fà es to fcho riht' atraddu.“

Tas fungs luhdja lohti pehz tam, un dasters isstahstija wiffu us matta no eefahkuma lihds gallam. Kad tas bij beidsis, fassitta fungs rohkas lohpa un fazzija eefustinahts: „Tahds gohdigs wihrs, un tam jafalst un truhkums ja-zeesch! Tas irr par dauds! Un tas newarr few malku un sirgu pirft, tapehz fa tas to beidsamo ahrtawu zeesdameem zilwekeem uppitre.“

Dasters bij tif nehmees stahstih.

„Kad Zums tas gohdfiridigais dseefmineeks tà pee firds eet,“ fazzija tas un fehra kabbatâ, „tad Zums warrbuht arri patiftu, to dseefnu lassih, fo tas fcho riht' zaur to bibbeles-perschu*), fas tai pahri rakstita irr, usmuddinahts, fadohma-ja?“ Tas pasneedsa to lappu fungam, bes fa tas buhtu winna atbildu nogaidijis un fazzija turflaht: „Tas irr no winna pascha rohkas rakstih, fo es fewim likku doht, gribbedams to no-

---

*) „Gribbam mehs arri labbu no Deewa dabbuht, bet to launu nefanemt.“ Zjab. gr. 2, 10.

rafstiht, bet fo es wehl ammata=darbu deht ne-
esmu warrejis isdarriht.“

Ahtri issteepa funks rohfu, to lappu fakert.

„Zai jaunafai dseefmai muhsu dseefmineeka Gel-
lerta, fo mehsh wiffi augsti zeenijam,“ fazzija tas
tad, „waijag wiffu mantai tapt! Es to preeksch-
laffischu!“ Un tas laffija ar fustinatu firidi un
fa peenahfahs: „Zif daschas labbas stundinas“
u. t. j. pr.

Wiffi fas pee galda sehdeja klausijahs usman-
nigi us teem wahrdeem, un bij labbu laiku wiffi
kluffu, kad preekschlaffitajs bij pabeidsis.

Bij wiffu firidis aismemtas. Sahdschas=preeksch-
neeks stabweja rohkas falizzis un weena affara
dsinna ohtru, jo pee winna, fas patlabban zaur
Deewa shehlastibu no gruhstahm behdahm bij pe-
stihst, ta israhdiyahs wisspehzigafi.

„Daktera funks,“ fazzija beidsiht fweeschais
funks, „woi Zuhsh mannu luhgshanu par laumu
nememtu, kad es to dseefmu listu norakstiht, kad
Zuhsh tif ilgi te warreet palift?“

„Es netizzu, fa es netaisnibu darru, kad es
norakstishanu palauju,“ atbildeja dakters.

„Mihlâis Nostiz,“ ussauza kungs weenam offi-
zeeram, „es luhdsu, nemmeet jel ahtri rakstamas-
leetas un noraksteet man scho dseefmu.“

Tas tam pahrsneedsa lappu pahrgaldu, un
offizeers aisgabja steigfchus.

„Un tam wihram, kas scho deewabihjigu
dseefmu un tabs dauds zittas jaukas dseefmas
un pasaffas irr taisijis, naw malkas, ka tas pee
fawas wahjas meefas warretu fawu istabu filtu
padarriht?“ praaffija fahdschas=preeffschneeks dakteri.

„Jrr, fâ es Zums falku,“ atbildeja fchis. „Es
to atraddu schodeen aufstâ istabâ.“

„J, tad jau es labbaft astomas deenas gribbetu
falt fâ furts!“ issauza tas, un — zil pahrdoh-
migi arri wiffi pee galda zaur Gellerta dseefmu
bij tappuschy, wiffi flahbtuhdami fahka par
fahdschas=preeffschneeka wahrdeem gahrdismeetes.

Gohdigais wihrs dohmaja, tee fungi netizzoht,
ka tas buhschoht isdarriht, fo tas bij apnehmees,
bes fa tas to buhtu isrunnajas. Tas fitta stipri
atfal pee fawahm frubtim un fazzija pifts: „Ja,
tif teefcham fâ man tas Kungs leelâ nohtê irr
palihdsejis, es tam lifschu wehl schodeen' malkas=
wesumu peewest, fâ wehl neweens pahrgaldu Leipzigas
bruggi naw wests tappis!“

Tas peelehza pee lohga un isfauza ahtri:
„Belter!“

Kahdus azzumirkfus wehlat eenahza tas puifis
istabâ, kas datteram bij firgu noweddis.

„Ro man buhs darriht?“ praffija kalps.

„Eij us schêhni,“ pawehleja fahdschas=preeksch-
neeks, „un peeckrauj tohs leelohs prezzu=rattus,
furrus meh's Leipzigas tirgâ preeksch prezzehm
bruhkejam, ar wihfînas=malku, zif tif useet, ais-
juhdi tshetrus firgus preekschâ un brauz us Leip-
zigu. Tur tu praffi, fur tas profeffora fungs
Gellerts dsihwo, un nockrauj to malku winna
durwu preekschâ. Tad tu tam fakki laipnigi labb-
deenu no mannis, un ka es tam leeku teift, lai
tas ar to few itt fîltu istabu padarroht, un ka
ta effoht schênkiba par to jauko dseefmu: „Zif
daschas labbas stundinas“ n. t. j. pr. Bet, woi
tu dsirdi, taiſi ka tu teez probjam, wehl schodeen'
tai waijag tur buht!“

„Tam buhs notift!“ atbildeja kalps un ais-
gahja.

„Brawo!“ isfauza fungs un wiffi offizeeri, kâ
ar weenu mutti; „brawo, preekschneeka fungs!“

„Zuhs effect gohda-wihrs,“ fazzija fweschais
fungs, „un effect tè preekschshmi demuschji, fur-

ƣai irr wehrts paffat darriht. Es to gribbu fεwim peemehrƣeht!“

Par Gellertu ween nu tappa runnahts, un datteram wehl waijadseja dauds no winna un par winna darbeem un dſihwi stabstihht, fo tas labbprahht darrija. tapehƣ fa tas Gellertu no wiffas firde ustizzigi mihleja.

Beidsiht atnahza tas offizeers, atneffa to norakftu, un funks atdewa datteram Gellerta rakftu lohti pateifdamees atpaffat.

Bet ſahdſchaspreekſchneeks to tam isnehma no rohfes. „Was weenam peekriht, tas arri ohtram peenahfahs,“ ſazzija winsch. „Norakftu Zums man arri waijag laut.“

„Ar preefu,“ atbildeja datters, „bet man waijag atfal tahs lappas, pirms es us mahjahm dohdohs.“

„Pateesi, pateesi,“ apleezinaja ſahdſchaspreekſchneeks. „Tapehƣ fa man naw waffas, to norakftiht, es to aifubhtifchu us muhfu ƣesteri, tas irr ſmalks rakftitajs un tam weifla ſpalwa.“

Tas notiffa, un datters uszehlahs, atwaddijahs no teem fungeem un gabja us ſawu ſlimmenezji.

Durwu preeſſchâ tas praſſija weenu jahtneeka-
falpu, kas pahreeku ſmuſſu ſirgu pee pawaddas
turreja, kas tas fungs tur eefſchâ effoht, kam
tik dauds gohdbihjaſchanas parahdoht?

„Tas irr Bruhſchu Prinzis Indrikis, mans
teizamais fungs,“ atbildeja jahtneeka-falps.

Dakters rihweja ſawu peeri un uſtezzeja ſteig-
ſchus pa treppehm augſcham.

Ihſi pehz tam dſirdeja ſirgu=ſtampaschanu.
Prinzis dewahs ar ſaweem pawaddoneem us Leip-
zigas puffi.

PeHz tam atkal dſirdeja pahthagas=plihſſchſinaſcha-
nu. Sahdſchas=preeſſchneeks peewilka dakteri pee
lohga, no kurrea ſehts-widdu warreja redſeht.

Eſchetri ſtipri brauzami ſirgi nopuhlejahs
warrenus weſuma=rattus pilnus wihſſnas=maſkas
no weetas dabbut.

„Woi es ſawu wahrdu eſmu turrejis?“ praſſija
ſahdſchas=preeſſchneeks.

„Brangi!“ iſſauza dakters. „Bet to iſbrihni-
ſchanohs es gribbetu redſeht, ſad ta notaps!
Deews lai to Jums atmaſſa, preeſſchneeka fungs!“

Dakteram par preeku dij ſlimmeneeze lihds ar
jaunpeedſimmuſcho behrunu atſpirguſe. Tas war-

reja laifâ us mahjahm dohtees, kas jo waijadfigs bij, tapeh3 fa Leipzigâ dauds farra=pulki bij un waijadseja no eefohrteleschanas bihtees.

Kad tas beidsiht atfal ar publinu şawu no Gellerta rafftitu dseefmu bij atdabbujis, atstahja tas şahdschu un dewahs us Leipzigu atpaffat, fur tas tad, kad tas wiffu to fo tas şchodeen' un waffar' bij peedsihwojis bij isstahstijis, şawai ittin eefustinatai gafşaşai warreja to dseefmu preeşşch=laşşiht, bes fa jauna flisne to buhtu pee tam aiskawejuşe.

Ap to laifu, kad dasters ar gohdigo Prubşchu Prinzi Indriki, nesunnohht, pee galda şehdeja, isgahja Gellerts wahrtu preeşşchâ, fur tas waffar' to raudadamo şewu bij atraddis, gribbedams peh3 dastera preeşşchrafsta pazeereht. Wişş tas, fo tas bij waffar' peedsihwojis, şahdijahş tam atfal preeşşch dwehşeles un tas wiffu wehl reiş' pahrdohmaja; bet neweena nopubşşchanahş nepa= waddija tahş dohmas us teem 30 dahldereem, jebşchu tam wairş ne tif dauds nebij, fo ubba= gam doht, kad şahds to buhtu usrunnajib. Tas isşteepa şawu zeereşşchanu łobti tablu, bes fa tas pats to şunnaja, un waffars nebij tablu, kad tas atfal şawam mahjoklam tuwojahş.

Ur brihnofchanohs tas pamannija faudsi tabs brangafahs malkas, pee furras trihs malkas-zirteji freetni nodarbojahs, un tomehr schodeen' wairs newarreja gattawi tapt, tapehz fa faudse wehl par leclu bij.

Ur fluffu nopuhfchanohs tas wehlejahs, arri tif laimigs buht, tahdu malkas-faudsi par fawu warreht fauft, tapehz fa tas taggad nebuh't ne-spehja malku pirkt.

Kad tas pee teem strahdneefceem peegahja, dewa tee tam ir pee prasteem laudim zeenitam un goh-datam wihram pasemmigi labbdeenu, un weens fazzija: „Professora funks, të Zuh's effeet wesumu malkas pirkuschi, tas irr leelaks, fà diwi zitti. Wehs knappi riht' tapfam gattawi! Un malka irr zeeta fà tebrauds un dsel's!“

„Es? malku pirzis?“ fazzija Gellerts un dohmaja ar breefmahm us tam, fa wianna maks pawiffam bij istuffchohts. „Es nesimnu, no nefa! Zuh's maldiſitees, labbee laudis! Tas gabja steig-schus nammâ un malkas-zirteji usluhfoja weens ohtru un smehjahs. „Tas arri irr weens no teem mahziteem, kas fawu paschu galwu aismirstu un pasaudetu, fad ta nebuh'tu peeauguse,“ fazzija weens.

„Stahw fluffu,“ isfanza ohtrais, „leez to wihru meerâ! Das taifa tabs jaufabhs garrigas dseefmas, un Leipziga warr ar winnu leppotees!“

Kamehr tee tà farunnajahs, bij Gellerts mahjà eegahjis.

Mahjas fainneeze tam gabja preezigi prettim. —

„Wehlu labbu laimi, profeffora fungs!“ fazzija ta.

„Preefsch kam tad?“ praffija Gellerts brihno-damees.

„Nu,“ fazzija fainneeze tablaf: „Tiffo Zuhb bijeet aisingahjuschi, peebranza ohre ar 4 firgeem un nofrahwa warrenu faudsi tabs brangafahs wihsfnas-malkas.“

„Kam tad ta malka peederr? praffiju es,“ fazzija runnatneeze tablaf. — „S,“ fazzija fuhr-mauns, „es esmu * * * fahdschas preefschneecka * * * kalps un atweddu scho malku profeffora fungam Gellertam, kas jel tè dshwo?“ „Sinnams,“ fazziju es, „wirsch pee mums dshwo; het wirsch naw mahjâs.“ „Nefas nefaisch,“ atbildeja tas, „es to tomehr nofrauschu un isteifschu Zums kas man usdohts teift, un Zuhb warreet atfal to tam profeffora fungam teift.“ „Das nofrau un nofrau, un leefahs, ka nemaš nebeigtohs. Bij malkas-kalns, falku es Zums, profeffora fungs,

un es liffu tuhda mallass-fkalditajus apstelleht. Tee nu strahda jau wiffu puffsdeenu un knappi fo warr pee faudses redseht. Teem nu waijag to fehts-widdû fanest, jo us eelas to naw brihw pamest, jo polizeja të neproht johfus.“

„Euhdsu, fakkeet man, gif ta makfa — tad —“

„Makfa? Gohdatais profeffora funks, ta neko nemakfa, itt neko; jo ta irr fchënkëiba —“

„Ko Zuhß fakkeet?“ isfanza Gellerts brihno-damees.

„Ja fà tad,“ fazzija ta tablaf, „jo kalpa wehste fkanneja tà“ — un nu ta isteiza ustizzigi wahrdu pa wahrdam, fo kalps bij teizis un fo fahdschas-vreefschneeks tam bij usdewis darriht.

Gellerts nesunnaja fo no brihnoschanahs darriht. „Par to dseefmu: „Gif daschas labbas stundinas,“ tas irr justi teizis?“ praffija tas pehz fahda brihscha.

„Justi tà, gohdigais profeffora funks. Tai waijag buht jaunai dseefmai, jo es to wehl nesefmu redsejuse.“

Gellerts frattija netizzigi galwu; jo fà to wiffu tam bij kohvâ farihmeht, to tas nesapratta. Wehl masaf tas fapratta, fà fahdschas-vreefschneeks schinnî farra = un nemeera = laikâ bij dabujis par

to dseefmu fimmabt, tapeh3 fa dasters tif wehlu no rihta to bij kabbatâ eebah3is, gribbedams to fawai gafpaſchai preeſſchlaſſiht; bet wiſſa galwaslauſiſchana neſo nepalihdſeja: malſa bij tè, nemakſaja neſo, bij gandrigh3 preeſſch wiſſas ſeemas deesgan un bij pahrleefu branga. Kad ſchè nebij faut ſahda maldiſchanahs, ſo peh3 waijadſeja aismaſabt, tad bij — brihnumſ.

Wehl dauds reiſes iſteiza ſaimneeze ſas ſalpam bij usdohts un ſalikfa wiſſu kohpâ, tà fa beiſoht bij jatizz.

Gellerts uſgabja ſawâ iſtabâ, atradda to patihkami ſiltu, apwilka ſawus rihta = ſwahrfus un apſehdahs us ſawu ruhpu = frehſlu, kurrâ jau winna tehws Hainichenê jau daſchu zaur ruhpehm gruh tu padarritu ſtundu bij nofehdejis. Bet Gellerts ſehdeja tannî jautrafs kâ no rihta. Jo Deewa ſchehlaſtiba tam bij ſwehtibu dahwinajuſe, kad tam tahs jo waijadſigs bij; par to tas Tam ſirſnigi pateiza, ehda tad ſawu ſuppianu, ſas tam tappa atneſta, ſtudeereja wehl ſahdu ſtundianu un apgullahs tad ar to apnemſchanohs gultâ, tiſlihdiſ fa ſaldatau zaurmarſcheereſchana buhſchoht pagallam, pats us ſahdſchas = preeſſchneefu noet, gribbedams to waijadſigu iſſkaidroſchanu tannî leetâ

dabbuht. Us dakteri tas nemas nedohmaja, jo fà bij tam pee fahdschas=preefschneefa * * * notapt, justi taggad, fur no tahs puffes farra=pulfi nahza? Bet pirms tas weegli eemigga, tas frattija galwu, par sihmi, fa tas to leetu newarroht fapraft.

3.

Kad rihts atnahza, dohmaja dakters laifà us Gellertu eet, tam to leetu par to malku isstahstiht, bet tif labbi tam schodeen nebij isdohtees. Jau agri tas dabbuja eefohrteleschanu papilnam. Knappi tas warreja fawus flimmeneefus apmekleht. Steigschus tas skrehja zaur eelahm, kad tam nepasthstama balss usfauza. Tas atskattijahs un eeraudsija wezzo Reidhartu, kas tam ar rohku metta, us winnu nahft, un lohiti leelà waijadsihà.

„No darra tas nabbaga furpneefs?“ praffija tas pehz ihfas apfweizinaschanahs.

„Tam Zuh's effect labbas sahles parastijufchi, nekà es,“ isfauza dakters.

„Ak, daktera funks!“ atbildeja preezigi eefustinahts wezais, „to darrija wiffu Zuh'su teizamais draugs, tas flawejamais profeffora funks Gellerts. No ta taf wifs iseet. Bes winna es buhtu fawà

wezzâ wihsê darrijs, fo es taggad par neleetigu atsihstu!"

„Ja, ja,“ atbildeja dasters, „bet dohdeet tam arri us preekschu sawas sahles, un astonâs deenâs tas wihs buhs fâ ohsols. Man justi eefriht prahâ, Reidharta funks, woi tad Suh arri wiffu freetni sinneet? — Woi Suh sinneet, sahdu up-puru Gellerts ar teem 30 dahldereem neffa?“

„Kâ tad?“

„Nu apdohmajeet, Gellerts irr lohiti nabbags. Tee trihsdesmit dahldexi, fo tas ta nabbaga furpneefa seewai dewa, bij wihs, fas tam bij padohmâ, un no waffar' deenas tam naw ne ahretawa un tas arri nesim fur sahdu dabbuht, un tomehr tas nedohmaja us tam, fâ tam eefchoht, tif us nabbagu nohti!“

Bawiffam pahrgrohsitais wezzais safitta rohkas fohpâ un isfauza: „Woi tas irr taisniba?“

„Tif teefcham taisniba, fâ kad seemas-faule schinnî istabâ eefpihd,“ apleezinaja dasters. „Tè es Sums gribbu to dseefmu preekschlassiht, fo tas schinnîs behdâs fadohmaja.“ Tas lassija nu wezzajam to dseefmu preekschâ, fo tas bij lihdj panehmis, gribbedams to Gellertam atdohht.

Wezzais klausijahs ar usmannibu.

„Ja irr pahrlleefu branga!“ isfauza tas, „Gellers irr teizams wihrs. Wehleet man jel to dseefmu norakstiht, daktera funks!“

„To es gan darritu,“ atbildeja dacters, „fad man wiannam to newaijadsetu atpaffak doht.“

„Woi Juh's sinneet fo, daktera funks,“ atbildeja wezzais, „Juh's taf eijeet taggad us to furpneefu un tad Juh's nahzeet atpaffak un panemmeet to no mannis.“

„Nu mannis pehz tad!“ fazzija dacters un steidsahs probjam.

Wezzais norakstija ahtri dseefmu un laffija to tad, laffija to wehl reis' — tad tas fazzija us fewi: „Un fchim wihrum buhtu trubfums jazeesch? — Un man irr pilniba? Winesch manni irr us labbu zekku weddis un no ta laika es tif pasihstu to fwehtibu, fo labbdarrischana tai firdei atnefs, fas to darra. Ne, tohs 30 dahldereus es tam tuhdaal fubtischn. Tam buhs tohs atfal dabbuht, bes fa tas dabbu sinnaht, no fa tee nahf.“

Tas peesteidsahs pee sawas pultes, isnehma rulli ar 30 dahldereem, eesehgeleja tohs un usrakstija wirfû: „Par to jaufo dseefmu: Zif daschas labbas stunditas,“ un eedewa to sawai

deenefsta-meitai, furrari tas pawehleja, to Gellerta rohka eelift, bet ahtri prohjam dohtees un ne par fo neteift, no fa ta nahfoht.

Gellerts fehdeja firta istabinâ pee rafftama-galda un studeereja uszihtigi, kad pee durwehm tappa flauwehts un us winna fauffchanu meita eenahza, to rulli us galdu noliffa, un azzumirflî pasudda.

Gellerts skattijahs brihnoschanahs pilns us naudu, nehma to tad rohka, laffija wirskraftu un noliffa to tad atfal.

„Eai man weens to issfaiidro!“ isfauza tas. „Woi tad ta dseesma irr druffata wiffu fauschu rohkas? Tas nemas newarr buht! Woi dasters buhtu? Es to nemas newarru dohmaht, jo dasters nesinn no teem fursneeka-laudim wehl nefo un es wehl ne-esmu warrejis to turp nosuhtiht, tapeh3 fa es to no ta laifa ne-esmu redsejis, ne runnajas. Deews ween sinn, fa ar to leetu irr!“

Bet ta dohmajohht tappa atfal pee durwehm flauwehts.

Schoreis bij Bruchschu offizeers, kas professoru apfweizinja, un adjutants, kas tubdal eesahka: „Woi man irr tas gohds, ar to profeffora fungu Gellertu runnaht?“

„Tâ irr!“ fazzija laipnigi Gellerts.

„Aehnlichkiga Augstiba, Pruhſchu Prinziſ In-
drikiſ, kaſ no waſſar' waſſara tē irr, wehlejaſ
ar Zums profeſſora fungs runnaht un leef praſ-
ſiht, tapeh; ka Zuhſ profeſſora fungs ſlims effoht,
ſad taſ Zuhſ warroht apmekleht?“

„Apmekleht? manni? Pruhſchu Prinziſ manni?
Taſ warrbuht irr ſahda ſajukſchana jeb wiſch irr
to zittadi teiziſ. Nē eſ luhdſu paſemmigi, Aeh-
niſchikigai Augſtibai meldeht, ka eſ ſew par aug-
ſtafo gohdu turretu, Aehnlichkigu Augſtibu wiſ-
paſemmigak apmekleht, ſad Wiſch to ſtundu grib-
betu noteikt, jo eſ nemaſ ne-eſmu uſ gultaſ, kà
Zuhſ redſeet,“ ſazzija Gellerts.

Adjutantam bij preeſ par ta mahzita wihra
bailehm, fo Printſcha laipniba pawiffam apfauneja.

„Nebrihojetees nemaſ, profeſſora fungs,“ ſaz-
zija adjutants, „Printſcha Aehnlichkiga Augſtiba
irr wiſſadâ wiſſē ſcho laipnigu wahrdu bruhkejiſ,
un Wiſch parahda zaur tam, ka Taſ Zuhſ goh-
dâ turr. Bet ſad Zuhſ gribbeet Aehnlichkigu
Augſtibu zaur ſawu apmekleſchannu eepreezinaht,
tad eſ to par gohdu turretu, Zuhſ taggad uſ
Prinzi pawaddiht, ſad Zums taſ pa prahtam irr.“

„Tad eſ luhdſu, mannim wehleht, apgehrb-
tees,“ ſazzija Gellerts.

Adjutants palohzijahs un Gellerts eegahja fawâ gukkamajâ-kambari un isnahza pehz ihfa brihscha fawâs labbakajâs drehbês atfal abrà, gattaws, adjutantami lihds eet.

Kad abbi pee Printſcha eegahja, nahza tam ſchis prettim, ſneedsa tam rohku un runnaja ar to lohiti laipnigi. Tas lohiti preezajotees, fazzija Prinziſ, to meifteri tahs jaukas dſeesmas: „Zif daſchas labbas ſtundinas,“ pee ſewis redſeht.

Gellerts neſtimaja, fo tam bij teift, kad arri Prinziſ no ſchahs dſeesmas runnaja. Tas nu dohmaja, tai waijagohht neisidibbinajamâ wihsê laudis nahkuſchaj buht, bet fo tas atfal newarreja ſawraſt. Ta leeta to gaudrihs ſamulſinaja. Kà tas warreja buht notizzis, tapehz fa tas to tif waffar' riht' bij ſadohmajis? Tas tam tà ſirdi ſpeeda, fa tas labbpraht buhtu Prinzi praſſijis, kà tas to dſeesmu effohht mahzijeſ paſiht; bet tas to neturreja par peeſlahjigu un gohdigu praſſiſchanu prett weenu Prinzi.

„Mannim irr fazzihſ tappis, Zuhſ effohht lohiti ſlimmigi,“ fazzija Prinziſ tablak; „bet es preezajohs, Zuhſ weffelakus atraſt, kà es biju dohmajis. Bet Zuhſu iſſkatta nemaſ naw ſeedo=

fcha, un no tam warretu teift, fa Zuh8 var daud8 fehdeet?"

„Maus am mats darra to studeereſchanu par nohtigu,“ ſazzija Gellerts paſlannidamees.

„Gan taiſniba,“ teiza Prinzi8 taſlak; „bet Zuh8 waijag us tam dohmabt, wahzu tantai winnas mihto dſeeſmineeku uſturreht, un wairaf fuſtetees.“

„Es to darra zif ſpehdams, Rehnifch8iga Augſtiba.“

„Rabbi, gohdatais profeſſora fungs,“ ſazzija Prinzi8, „bet tas naw deefgan. Zif daudſreif Zuh8 noturreh8 dublainas eelas, kad ir nereh8i nam zittas aiſturreſchanas. Tad Zuh8 waijadſetu firſſinu turreht un iſdeen8 iſjaht. Ne-weena zitta fuſteſchanah8 irr tif labbdarridama tam, fo am mats ſpeeſch pee fehdeſchanas.“

„Gan taiſniba, Rehnifch8iga Augſtiba. Ir maus dakters to man pawehl, bet ne iſkatram ta roh3iba —“

„Gan taiſniba, profeſſora fungs,“ ſazzija Prinzi8 ar winna paſcha wahrdeem, „kad firſ8 tif mihkſta un ſchehliga irr, fa ta toh8 beidſamoh8 30 dahldeerus us weenreiß nabbaga ſeewai mihligi atdohd.“

Gellerts gandrifs buhtu no fauna semmê eegrim-
mis. Woi tad wiffa pafaule finnaja —? —
Tam tappa sils un salsch preeksch azzim.

Prinzis redseja winna fauneschanohs un fa-
twehra winna rohfu.

„Gohdsirdigais wihrs,“ fazzija tas, „es sinnu,
fà Zuh's darreet, un es negribbu nebuht to smah-
deht, fo Deewa baggata schehlastiba pee Zums
darra. Ja, Deews lai Zuh's par tam fwehti!
Bet wehleet man, no manna statta Zums sirgu
dahwinah't, fa lehns tiffums to par jahjanu sirgu
weena wihra ta meera geldigu darra.“

„Zuhfu Behnischkiga Augstiba“ — stohstijahs
no preefeem pahraemtais dseefmineeks, bet tas
newarreja neweenu wahrdu wairak isteift, jo win-
na bals to nespehja.

Prinzis speeda, pats eefustinahts, winna roh-
fu; tad tas fazzija, negribbedams pateizibas:
„Man's ammats taggad manni sanz prohjam.
Dsihwojeet weffeli, gohdatais wihrs. Deews lai
mums wehl ilgi usturr Zuhfu dahrgu dsihwibu.
Lai tas sirdsinsch pee tam peepalihds!“ Tas pa-
flannijahs un eegahja fahn'kambari.

Weenu azzumirkli stahweja Gellerts, bes fa tas buhtu warrejis fawas dohmas fanemt, tē pee-gahja pee ta adjutants.

„Redseet, gohdatais profeffora funks, Reh-nischkigs Prinziis newarr littees no fahdschas-preekschneeka apfaunetees.“

Gellerts to stihwi uslubfoja.

„Kā Reh-nischkiga Augstiba wiffu to sinna?“ tohtijahs winfch.

Adjutants fmaidija.

„Printschi gan wiffu nesinn,“ fazzija tas pree-zadamees par Gellerta fajukfchannu, „bet daudsreis wairaf fā zitti zilweku-behrni. Refalauseet par tam galwu un bruhkejeet Printscha schkinfibu us-zihrtigi preeksch fawas weffelibas.“

Gellerts fapratte, fa taggad laiks effoht proh-jam dohteas. Tas luhdsa, Printschan winna pa-semmigako pateizibu israhdiht, un gahja no adju-tanta lihds durwehm pawaddihts.

Mihkla us mihflu tam mahzahs wirfū. Win-nam rahdijahs, fa effoht neredjams spehks pee wiffa ta pulkā, fo tas tannis deenās bij peedsih-wojis. Dschureis tam liffahs fa wijs fapnis effoht; bet kad tas pee fawa mahjokka nonahja, strahdaja malkas-skalditaji uszihrtigi pee winna

malkas, un pee durwehm turreja Printſcha jaht-
neeka-kalps pahrlaeku ſkaiſtu ſirgu, ſtalti apſeglotu
un eemautu.

„Nateek ſihmes un brihnumi, proſeffora funks!“
iſſauza mahjas ſaimneeze. Waſſar' ta branga
malka, ſas malkas-ſkalditajeem ihſti appakſch zirwa
un ſahga augtin aug, un ſchodeen ſchis ſehniſch-
ſigs ſirgs! Kur tas beigſees?“

„Nu, nu,“ ſmaidija Gellerts, „effeet meerigi,
ſohſi neaug debbeſis!“

*

*

*

Sawâ iſtabâ ſehdeja Gellerts prett waſſaru.
Tas bij malkas-ſkalditajeem aiſmaſſajis un tam
atliſka wehl daudj naudas, un winna dwehſele
bij pilna tahs ſirſnigakahs pateizibas prett Deewu.
Tê tas ſatwehra ſpalwu un uſraſtija to dſeeſmu:
„Zif leela Deewa labprahſiba!“ u. t. j. pr. *)

Kad tas ſchahdâ wiſſê ſawu ſirdi bij pazillajis
un patlabban to dſeeſmu pabeidſis, eenahza dakters.

„Zau atkal dſeeſma?“ iſſauza tas, us galdu
eedams, us kurreu tas to dſeeſmu: „Zif daſchas
labbas ſtundinas“ nolikſa.

*) Skatt. „Zaunâ dſeeſmu gr.“ 198 lapp. p. Nr. 256,
kur ſchi dſeeſma (Latweeſchu wallodâ no jauna Sten-
dera pahrtulkota) atrohnama.

„Kà tad,“ fazzija Gellerts fmaididams, bet is-
wilka fchubblahdi un eelikka to eeffchâ. „Zums
to nebuhs atfal dabbuht, dakter', jo deefim, fo
Zuhs wiffu ar to ohtru effeet darrijufchi?“

Dacters gribbeja beigtees no preekeem un fmeef-
leem, fad Gellerts tam wiffu isftahftija, fas zaur
to dseefmu notizzis. „Nu fakteet man, fas tas
wijs irr!“ isfanza Gellerts.

Dacters to ilgi usluhoja un us winna waiga
bij redsams fwehts preeks.

„Ko es efmu darrijis, naw nefas,“ fazzija
winfeh. „Dee ~ irr us Zufu dseefmu fwehti-
bu lizzis, fas fpehziga irr. Tas irr wijs. Dahr-
gas rezepthes es newarru parakftiht, gohdatais
draugs, bet es atfihstu, fa Zuhs apteekers ne-
warr atfwabbinaht un es arri nè. Schoreif irr
Zuhs Tas augfchâ atfwabbinajis, bes fa es to
bubtu dohmajis. Winnam lai irr gohds!“ Un
ar fcheem wahrdeem tas isfteidsahs pa durwehm
ahrâ.

